

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Radana Malíka a soudců JUDr. Barbary Pořízkové a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobce: **Ing. P. M.**, proti žalovanému: **Krajský soud v Brně**, se sídlem Rooseveltova 16, Brno, proti usnesení žalovaného ze dne 18. 4. 2018, č. j. 62 A 282/2017 - 7, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 5. 9. 2018, č. j. 31 A 75/2018 - 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení shora označeného usnesení Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“), kterým byla odmítnuta jeho žaloba proti usnesení žalovaného Krajského soudu v Brně ze dne 18. 4. 2018, č. j. 62 A 282/2017 - 7.

[2] Jednou z podmínek řízení před Nejvyšším správním soudem je povinné zastoupení advokátem. Takové zastoupení se dle § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), nevyžaduje tehdy, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

[3] Stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie, a ani za něj nejedná další osoba. U stěžovatele je tak obecně třeba trvat na povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti.

[4] Stěžovatel, ačkoli musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, svou kasační stížnost podává sám, aniž by byl takto zastoupen a aniž by se svou kasační stížností spojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů.

[5] Dle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. není-li stanoveno jinak, soud usnesením odmítne návrh, nejsou-li splněny podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo nebyl přes výzvu odstraněn.

[6] Nejvyšší správní soud zastává názor, že byli-li konkrétní stěžovatel v minulosti z jeho strany několikrát zpraven o nutnosti povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, není nezbytně nutné, aby v každém dalším řízení o kasační stížnosti byl

takový stěžovatel znovu a znovu v daném smyslu poučen a vyzván k doložení plné moci pro advokáta.

[7] Nynější stěžovatel byl ze strany Nejvyššího správního soudu již několikrát poučen o podmínce povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti a již několikrát byl taktéž poučen o tom, že může navrhnout, aby mu byl ustanoven zástupce z řad advokátů, pokud jsou u něj splněny předpoklady, aby byl osvobozen od soudních poplatků, a je-li to nezbytně třeba k ochraně jeho práv (§ 35 odst. 9, věta první, s. ř. s.). Stěžovatel byl takto poučen např. v řízeních vedených pod sp. zn. 6 As 92/2014, 10 As 83/2014, 10 As 268/2014 nebo v řízení 9 As 118/2015.

[8] Lze proto vycházet ze spolehlivého předpokladu, že jej Nejvyšší správní soud již v minulosti dostatečně informoval jak o nutnosti povinného zastoupení advokátem, tak o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Pro nynější řízení se proto jeví neefektivním a formalistickým stejnému stěžovateli opětovně adresovat výzvu k doložení splnění požadavků dle § 105 odst. 2 s. ř. s., případně jej poučovat o možnosti podat návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Takový postup by ve skutečnosti znamenal, že Nejvyšší správní soud by stěžovatele znovu nadbytečně informoval o skutečnostech, o nichž objektivně musí z minulých řízení vědět.

[9] Po nynějším stěžovateli lze v zájmu toho, aby nebylo řízení jeho postupem jakkoli protahováno, požadovat, aby u těch řízení, kde je vyžadováno povinné zastoupení advokátem, si toto zastoupení již od počátku zajistil, případně alespoň podal návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů, a to současně s podáním kasační stížnosti. S odkazem na shora konstatované lze zopakovat, že v případě nynějšího stěžovatele není nezbytně nutné, aby mu soud adresoval výzvy a poučení, které by měly nést informace jemu již několikrát sdělené.

[10] Jak bylo již výše uvedeno, stěžovatel svou kasační stížnost podal sám, aniž by byl zastoupen advokátem, a ani s kasační stížností nespojil návrh na ustanovení zástupce z řad advokátů. Nejvyšší správní soud na základě výše uvedených úvah kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. pro nesplnění podmínky řízení spočívající v povinném zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti, aniž by jej vyzval k doložení plné moci pro advokáta.

[11] K tomu je možno poznamenat, že obdobný postup vůči stěžovatelům aplikuje i Ústavní soud, který je taktéž znovu a znovu nevyzývá k doložení plné moci pro advokáta pro řízení před Ústavním soudem, ale jejich ústavní stížnosti, ve vztahu ke kterým tento požadavek splněn není, bez jakékoli výzvy odmítá (srov. např. usnesení Ústavního soudu ze dne 24. 2. 2015, sp. zn. I. ÚS 479/15; ze dne 18. 2. 2015, sp. zn. II. ÚS 478/15; ze dne 5. 2. 2015, sp. zn. III. ÚS 186/15; či ze dne 19. 2. 2015, sp. zn. IV. ÚS 484/2015). Ústavní soud v takových případech vychází z toho, že předešlé výzvy byly dostatečně způsobilé stěžovatelům zprostředkovat informaci o povinném zastoupení advokátem pro řízení o ústavní stížnosti.

[12] Nad rámec rozhodovacích důvodů soud uvádí, že kasační stížnost, byla-li by jinak přípustná, je kromě toho opožděná. Napadené usnesení bylo stěžovateli doručeno 20. 9.

pokračování

2018, dvoutýdenní lhůta k podání kasační stížnosti tak uplynula 4. 10. 2018, kasační stížnost však byla podána u krajského soudu až 20. 11. 2018.

[13] O nákladech řízení o kasační stížnosti bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Dle uvedených ustanovení žádný z účastníků řízení o kasační stížnosti nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. prosince 2018

JUDr. Radan Malík
předseda senátu